

Motion till riksdagen 2025/26:512

av Jamal El-Haj (-)

Identifierande av barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att identifiera barnfattigdom i utsatta områden och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka de psykologiska, polisiära och sociala resurserna i utsatta områden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Axiomet att fattigdomen i Sverige är utrotad är en vilseledande och kollektivt accepterad lögn. Vi undviker gärna det stigmatiserande ordet ”fattig” och kallar det ”misslyckad integration” eller gör andra omskrivningar. Det hindrar oss från att se klart och gå till botten med problemen.

I stort sett varenda sociolog, kriminolog, polis och psykolog eller socialarbetare har genom forskning eller praktiskt arbete på fältet landat i samma slutsats: barnen som mördar eller mördas, de som utnyttjas av cyniska kriminella, kommer ur miljöer som i de flesta fall inte ens lever upp till FN:s barnkonventions mest grundläggande rättigheter. Det är barn som praktiskt taget saknar fungerande vuxenkontakter, som sover på golvet i lägenheter med kackerlackor, som driver omkring vind för våg i en våldsbenägen miljö, som tvingas äta upp sig på fredagar och kastar sig över skolmaten på måndagarna.

Att låta barn leva under sådana förhållanden är inte värdigt ett av världens rikaste länder. Och det har naturligtvis sitt självklara pris i andra änden.

En annan slutsats, från samma experter, är att förlängda straffsatser knappast har någon effekt i den här kategorin. Barnen känner ofta inte ens till straffsatserna, och om så är fallet, är ett långt fängelsestraff endast en abstraktion. De här barnen är inte endast materiellt fattiga. De är också språkligt och politiskt fattiga och saknar förståelse för samhällets mest grundläggande funktioner.

Det handlar om att våga se och uttala det tydliga orsakssambandet. Fattigdom på de här nivåerna leder till kriminalitet.

De mest utsatta barnen som lever i de mest utsatta områdena är många, men ändå inte fler än att de går att identifiera och hjälpa. Det kräver resurser, bland annat psykologiska, polisiära och sociala. Att överge barn i nöd är att överge det civiliserade, öppna och demokratiska samhällets mest grundläggande värderingar.

Jamal El-Haj (-)